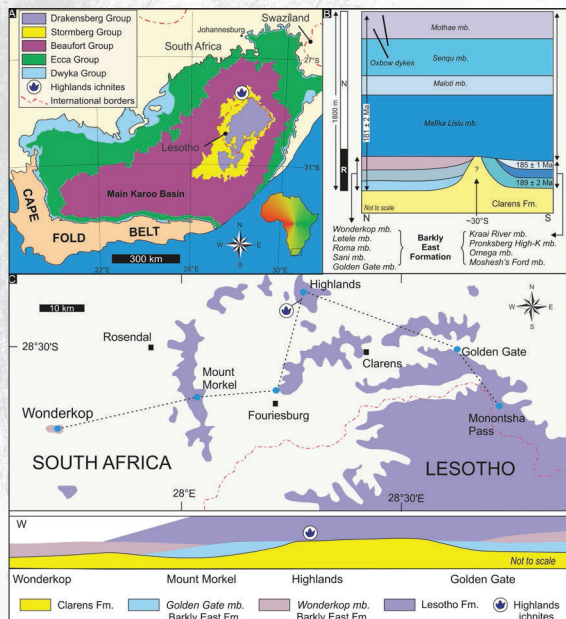
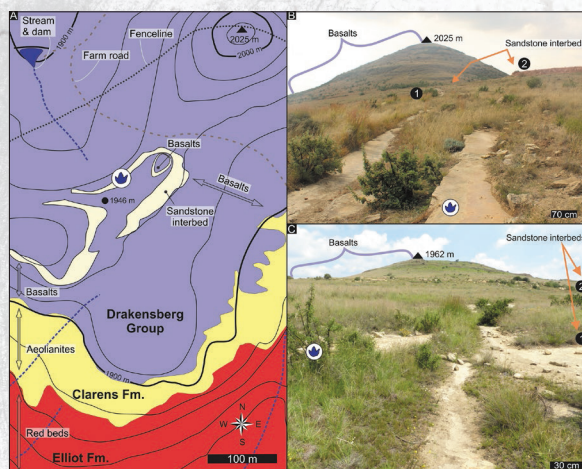

Obr. 1. Poloha a stratigrafie horských oblastí v hlavní pávní Karoo Supergroup v Jižní Africe.

Obr. 2. Geologický kontext pohoří na místě stop. Popisky se šípkami ukazují, kdy byly stopy nalezeny.

Takto opakujících se sekvencí tohoto typu hornin naskládaných nad sebou existuje velké množství. Pokud by tedy utváření hornin trvalo opravdu miliony let, mnohé generace těchto zvířat by musely prožívat nemyslitelné, trvalé trauma. Pod takovým neutuchajícím stresem by toto zvířecí společenství a ekosystém brzy zanikly, a to dokonce mnohem dřív, než by uplynulo jen několik tisíc let.

TOTO BYL REGIONÁLNÍ DOPAD BIBLICKÉ POTOPY

Bible uvádí, že celosvětová Potopa trvala jen něco málo přes jeden rok. To určitě dává smysl v případě horninových útvarů v jižní Africe, kde stopy zvířat se objevují jak na vrstvách lávy, tak i sedimentů.

Pro vědce věřící v dlouhé věky jsou tyto stopy, zachované z doby utváření těchto obrovských horninových ložisek, nečekaným a zvláštním objevem. Jejich nález ve vrstvách této geologicky nesmírné „události globálního významu“¹ je nezvratným důkazem, že došlo k něčemu velmi zvláštnímu, vskutku bizarnímu. Zvířata nějakou dobu přežívala, když docházelo k ukládání hlubokých geologických formací.

Sekulární geologie hledá vysvětlení, která vylučují možnost globální Potopy, ke které došlo v minulosti Země. Důkazy ale svědčí o tom, že všechny tyto horninové vrstvy byly vytvořeny během několika fází jediné události, trvající velmi krátkou dobu. Jeví se to tak, že celá tato formace byla uložena maximálně během několika měsíců – nikoli v průběhu milionů let.

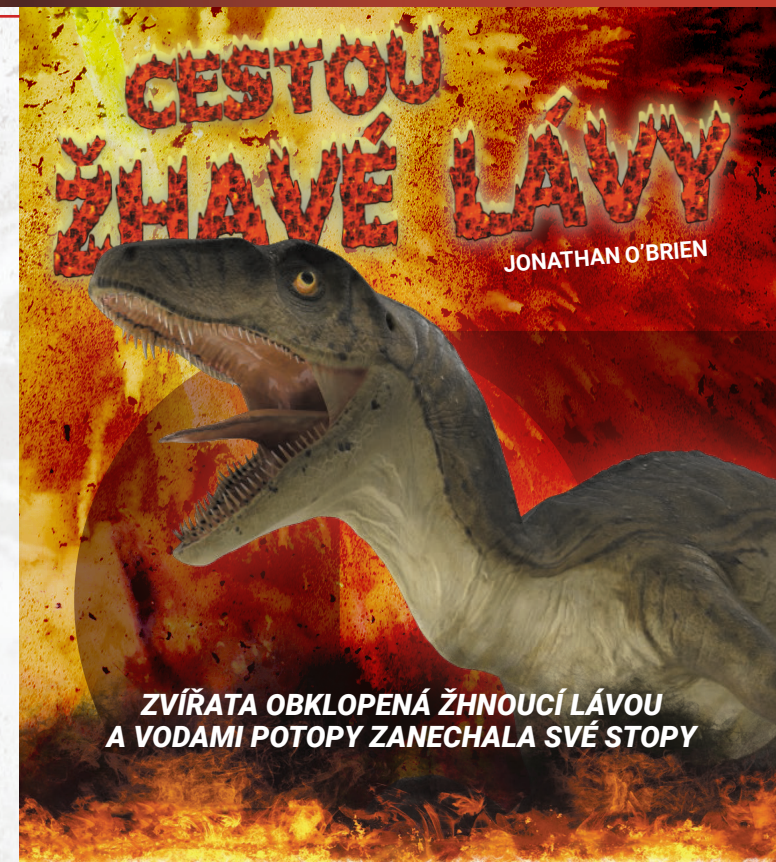
Překlad: **Pavel Akrman**, kreationismus.cz

- Nezisková, nedenuminační služba
- Kanceláře v 7 zemích světa

CREATION.com

DISTRIBUTOR:

**ZVÍŘATA OBKLOPENÁ ŽHNOUCÍ LÁVOU
A VODAMI POTOPY ZANECHALA SVÉ STOPY**

A si před 4 500 lety, v dnešní jižní Africe, skupina dinosaurů a savců prchala před stoupající vodou. Z dálky byly slyšet dunivé zvuky a Země se otřásala pod nohama. Krajinu prostupoval kouř a štiplavé výpary. Zvířata stále hledala jakoukoli vyšší zemi, kam by mohla utéci.

Přihnala se k nim obrovská vlna záplavové vody plná sedimentů a brzy byla voda úplně všude.

MOŘE ZAČALO POKRÝVAT ZEMI

Dál od břehu bylo moře někde klidné, ale na souši panoval obrovský zmatek. Bůh uvedl do pohybu sérii procesů, což mělo za následek postupné zaplavení

celé Země. K tomu se uvolnilo obrovské množství vody z hlubin zemské kůry, a tím se hladina moře ještě více zvedla.

Když pominul první nápor, hladina vody na krátkou dobu poklesla a objevila se obrovská rozloha nově uloženého písku. Když se přežijí zvířata vynořila z vody a snažila se často v panice utéci, zanechala své stopy v čerstvém sedimentu.

LÁVA

Vtom se do oblasti přivalila žhavá láva s výbuchy páry, jak se dotkla vodních kanálů. Situace byla zoufalá. Některým zvířatům se podařilo lávě vyhnout a mohli tak vyjít na ztuhlou skálu, dostatečně ochlazenou příchozími proudy vody. Brzy nato se ale vody Potopy vrátily a zaplavily i vrchol nově ochlazené skály. Voda ukládala na lávu písek a bahno.

Tato záplavová fáze, kdy se střídavě ukládaly sedimenty a pak následovaly lávové proudy, se opakovala znovu a znovu. Rozpuštěné minerály ve vodách Potopy začaly cementovat písek do tuhého pískovce. Roztavená láva se ochlazovala a rychle tuhla na čedič, černou sopečnou horninu.

VODA A OHEŇ

Po nějakou dobu se tato „ohněm procházející“ zvířata snažila přežít, jak jen to bylo možné. Nakonec se ale všechna utopila nebo podlehla jedovatým sopečným výparům.

Jak povrch Země postupně mizel pod vodní hladinou, zaplavily postiženou oblast nové vrstvy sedimentů a vulkanických hornin, které pokryly mnoho tisíc km². Vrstvy hornin přibývaly a ukládaly se jedna na druhou.

Později, když vody Potopy stékaly z nové pevniny, strhly s sebou obrovské množství hornin a sedimentů. Tím byly na zemském povrchu obnaženy některé vrstvy, které byly původně mnohem hlubší.

STOPY V PÁNVI KAROO

Nyní tedy víme, že zvířata v této oblasti několik těchto cyklů záplav sedimentu/lávy přežila. Emese Bordyová, asistentka sedimentologie na univerzitě v Kapském Městě, odhalila na farmě v Jižní Africe 25 stop, které tvořily pět drah na pískovcovém podloží. Farma se nachází v geologické provincii, která se rozprostírá přes většinu jižní Afriky a je známá jako Karoo Supergroup.

Superskupina je seskupení několika horninových útvarů. Formace (tj. horninový útvar s výraznými fyzikálními rysy, které lze zmapovat) se často rozkládají na stovkách tisíc km². Ty velmi velké části kontinentů, které zasahují hluboko do zemské kůry, mohou být složeny z geologických superskupin.

Magmatické horniny Karoo Supergroup v jižní Africe „představují jednu z největších kontinentálních událostí záplavového čediče (co do objemu) na Zemi.“¹ „Záplavový čedič“ znamená, že magma se široce rozlilo jako lávová záplava na obrovských plochách Země. Lávové proudy pokryly žhavou horninou celé oblasti. Tyto útvary obsahují mnoho polštářovitých dutin, což svědčí o jejich ukládání pod vodou. Stopy v Karoo jsou spojeny se znaky zvlhnutí, což znamená, že byly uloženy v „mělkých, nestálých vodních proudech“. Stručně řečeno, i evoluční paleontologové uznávají, že k tomu všemu došlo souběžně se záplavou vody a sedimentací.

1. Bordyová, E. *a tým*, Tracking the Pliensbachian-Toarcian Karoo firewalkers: Trackways of quadruped and biped dinosaurs and mammaliaforms, PLoS ONE 15(1) e0226847, 2020. Menší stopy jsou popsány jako vytvořené pravděpodobně zvířaty z třídy „Synapsida“ – to je skupina zahrnující savce. Jeden předběžně identifikovaný druh je známý jako „podobný savcům“.

OBROVSKÁ POTOPA BYLA NĚKDE SPOJENA S MASIVNÍMI VÝRONY LÁVY

Důkazy svědčí o tom, že Velká Potopa byla masivní geologickou událostí, čítající nepředstavitelné objemy vody a lávy. Někteří geologové tvrdí, že vyvěřeliny v Karoo zasahují až do jižní Austrálie. V té době se po celém světě ukládaly na povrchu pevninských kontinentů další obrovské formace. Ne všechny představovaly takové objemy lávy. Některé byly téměř zcela sedimentární (uložené pouze vodou), jen s malým podílem magmatu, pokud vůbec.

Nicméně Noe a jeho rodina v Arše byli daleko v hlubokém oceánu v naprostém bezpečí, stejně jako jejich drahocenný náklad všech druhů pozemských obratlovců.

MILIONY LET?

Světští vědci se domnívají, že geologické vrstvy Země, včetně vrstev v jižní Africe, se utvářely velmi, velmi pomalu, po mnoho milionů let. Takový výklad pro superskupinu Karoo by znamenal, že tamní zvířata musela žít, jíst, spát, množit se a vychovávat svá mláďata v extrémně nebezpečném, chaotickém a toxickém prostředí.

Vědci, kteří stopy objevili, popsali svět těchto zvířat v průběhu formování celé pánve Karoo. Nazvali region pokrývající většinu jižní Afriky „Ohňovou zemí“. V evolučním časovém měřítku by zvířata musela přežít všechny tyto opakující se katastrofy, záplavy a lávové proudy po bezpočet generací, po celé ty dlouhé věky.

